

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 521/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, Farská 40, Nitra, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžk 21/2019 z 15. októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. decembra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím z 20. mája 2016 vydal stavebníkovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] stavebné povolenie pre špecifikované vodné stavby (vodoprávne povolenie). Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím z 25. augusta 2016 tak, že v časti zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ 7. novembra 2016 správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa.

3. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 15S 38/2016 z 20. novembra 2018 zamietol žalobu s odôvodnením, že je nedôvodná.

4. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že stavebnému vodoprávnemu konaniu nepredchádzalo územné konanie, pričom § 32 ods. 2 stavebného zákona na uvedenú situáciu nemožno aplikovať, pretože nejde o povoľovanie

strategického parku, ale len významnej investície realizovanej v rámci strategického parku. Strategický park podľa jeho tvrdenia nie je obsiahnutý v Územnom pláne mesta Nitra, pretože s poukazom na poznámkový aparát sa predpokladá predchádzajúce spracovanie územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Sťažovateľ uviedol, že strategický park nebol posúdený z hľadiska vplyvov na životné prostredie, čo malo predchádzať zisťovaciemu konaniu na zámer „Automotive Nitra project“, ako aj vodoprávnemu povolovaciemu konaniu. Poukázal tiež na to, že v prípade strategického parku je povinné viesť zisťovacie konanie bez akýchkoľvek ďalších determinantov. Namietal, že nebola dodržaná zásada dvojinstančnosti administratívneho konania, keďže rozhodoval ten istý okresný úrad iba prostredníctvom dvoch odborov, a procesný nedostatok nedoručenia upovedomenia o konaní ústneho pojednávania osobne, ale len verejnou vyhláškou.

5. Najvyšší súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa napadnutým rozsudkom zamietol ako nedôvodnú a v odôvodnení v podstatnom uviedol:

«Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ namietal procesné vady týkajúce sa podkladových rozhodnutí (neexistencia územného rozhodnutia, namietané rozhodnutie zo zisťovacieho konania), ktoré následne spôsobujú i vadu napadnutého rozhodnutia, ktoré naň nadväzuje. Sťažovateľ tvrdil nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 59 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok s tým, že odvolací orgán mal preskúmať odvolanie v celom rozsahu (t.j. vrátane existencie územného rozhodnutia). Z obsahu kasačnej sťažnosti samostatné dôvody, týkajúce sa výlučne napadnutého rozhodnutia (povolania na osobitné nakladanie z vodami), kasačný súd nezistil.

Rozhodnutie žalovaného zo zisťovacieho konania číslo: OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.12.2015, podľa ktorého navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu sa podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. po posudzovaní vplyvov na životné prostredie sa po ukončení zisťovacieho konania posudzovať nebude. Toto podkladové rozhodnutie je samostatným spôsobilým predmetom prieskumu zákonnosti, a preto v zmysle § 27 ods. 1 SSP sa nepreskúmava v spojení s napadnutým rozhodnutím (tomu zodpovedá i poučenie opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia). Správny súd preto nemal v tomto konaní právomoc zaoberať sa prieskumom tohto rozhodnutia v spojení s napadnutým rozhodnutím v zmysle § 27 ods. 1 SSP.

Pokiaľ ide o absenciu územného rozhodnutia, kasačný súd poukazuje na správny výklad žalovaného, že podľa § 120 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov („stavebný zákon“) ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce. V záväznom stanovisku č. 22396/2015 zo dňa 15.12.2015 k stavbe „Automotive Nitra Project“ Mesto Nitra overilo dodržanie súladu povoloovaných vodných stavieb s priestorovým a funkčným využitím územia pod položkou E3 - Inžinierske stavby (stavebný objekt SO 751 retenčné nádrže).

Kasačný súd zistil, že sťažovateľ v odvolaní zo dňa 01.0.2016 proti prvostupňovému rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 20.05.2016 pod č. OU-NR-OSZP3-2016/013719-10/F40 nenamietal skutočnosti týkajúce sa záväzného stanoviska Mesta Nitra č. 22396/2015 zo dňa

15.12.2015 k stavbe „Automotive Nitra Project“, ktorým Mesto Nitra overilo dodržanie súlad povoloovaných vodných stavieb s priestorovým a funkčným využitím územia pod položkou E3 - Inžinierske stavby (stavebný objekt SO 751 retenčné nádrže). Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu napadnutom odvolateľom (sťažovateľom). Pokiaľ išlo o dvojinštančnosť, druhostupňové rozhodnutie vydal Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov. Zásada dvojinštančného administratívneho konania nie je narušená, ak druhostupňový orgán pôsobí v rámci právnej subjektivity toho istého správneho orgánu. Obdobne možno poukázať na rozhodovanie o rozklade vedúcim ústredného orgánu štátnej správy v zmysle § 61 Správneho poriadku.»

II.

Sťažostná argumentácia

6. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o arbitrárnosti napadnutého rozsudku najvyššieho súdu, ktorý nedáva dostatočné odpovede na sťažovateľove argumenty obsiahnuté v kasačnej sťažnosti, čím porušuje jeho právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

7. Sťažovateľ v sťažnosti podrobne opisuje priebeh konania a opakuje svoje námietky prednesené v konaní pred správnymi súdmi s tým, že na ne podľa svojho presvedčenia nedostal zo strany konajúcich súdov relevantné odpovede. V konaní pred ústavným súdom najmä namieta, že napadnutému povolovaciemu vodoprávnemu konaniu nepredchádzalo územné konanie, s výhradou, že § 32 ods. 2 stavebného zákona na toto konanie nedopadá, namieta tiež absenciu zisťovacieho konania, nedodržanie zásady dvojinštančnosti administratívneho konania a nerovnosť v doručovaní upovedomenia o konaní ústneho pojednávania (kým stavebníkovi bolo doručené osobne, sťažovateľovi verejnou vyhláškou, pozn.).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd pripomína, že nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010). Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07).

9. Ústavný súd sa v rozsahu svojej právomoci z obsahu napadnutého rozsudku najvyššieho súdu (porovnaj bod 5 tohto uznesenia) presvedčil, že sťažovateľovo tvrdenie o nedostatku jeho odôvodnenia neobstojí. Najvyšší súd priliehavo, logicky a dostatočne reagoval na sťažnostnú argumentáciu obsiahnutú v kasačnej sťažnosti sťažovateľa a vysporiadal sa so všetkými ťažiskovými otázkami prejednávanej veci. Zároveň neuniklo pozornosti ústavného súdu, že sťažovateľ v priloženej správnej žalobe namietal nedoručenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa do vlastných rúk, kým v kasačnej sťažnosti, ako aj v ústavnej sťažnosti došlo k zrejmemu argumentačnému posunu, keďže namieta nerovnosť účastníkov v doručovaní upovedomenia o ústnom pojednávaní verejnou vyhláškou. Vzhľadom na koncentračnú zásadu ovládajúcu správne súdnictvo, z ktorej vyplýva, že účinné uplatnenie žalobných námietok, resp. ich rozšírenie je možné len v zákonnej lehote na podanie správnej žaloby, nemožno vytykať najvyššiemu súdu, že sa touto námietkou v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal.

10. Ústavný súd preto dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11. V dôsledku konštatovania zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu